

J.nr. 13-5687983
Den 19. november 2013

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 49 af 29. oktober 2013 (alm. del).
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jeppe Kofod(S).

Holger K. Nielsen / Mogens Pedersen

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse, hvilke initiativer ministeren agter at iværksætte for dels at overvåge udviklingen omkring anvendelsen af prepaidcards/anonyme betalingskort og dels at forhindre, at kortene systematisk anvendes til skatteunddragelse, herunder redegøre for muligheden for helt at forbyde denne type kort i Danmark såvel som på europæisk plan?

Svar

Jeg har fra erhvervs- og vækstministeren modtaget nedenstående oplysninger, som jeg kan henholde mig til:

”Finanstilsynet har oplyst, at anonyme hævekort umiddelbart kan forekomme i to versioner: 1) som betalingsinstrumenter, der giver adgang til at hæve på en konto i en finansiel virksomhed, dette kan f.eks. være et kreditkort, eller 2) forudbetalte kort i form af elektroniske penge. Forudbetalte kort kan f.eks. være et gavekort eller et forudbetalt Visakort (dvs. uden kredit eller konto tilknyttet).

EU-reglerne stiller krav om, at virksomheder, som udsteder forudbetalte genopladelige kort over nogle fastsatte grænser, skal kende deres kunder, hvilket indebærer, at de skal legitimere deres kunder i henhold til EU-lovgivningen på hvidvaskområdet.

Hertil er der en undtagelse om, at udbyderen kan undlade at kræve legitimation m.v. af kunden, hvis:

- a) der for ikkegenopladelige medier maksimalt kan lagres et beløb, der modsvarer værdien af 250 euro,
- b) der for ikkegenopladelige medier, som kun kan anvendes i Danmark, maksimalt kan lagres et beløb, der modsvarer værdien af 500 euro, eller
- c) der for genopladelige medier maksimalt kan lagres op til et beløb, der modsvarer værdien af 2.500 euro inden for et kalenderår, og hvor der maksimalt kan indløses et beløb, der modsvarer værdien af 1.000 euro inden for et kalenderår.

Det vil sige, at indenfor EU kan et genopladeligt forudbetalt kort kun være anonymt, hvis der maksimalt kan indløses 1.000 euro om året, da der ellers stilles krav om, at den udstedende virksomhed skal kende sin kunde. Ovennævnte forudsætter, at der ikke er mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Dertil kommer at ved pengeoverførsler/transaktioner indenfor EU/EØS-lande, skal transaktionerne som hovedregel ledsages af oplysninger om betalers kontonummer eller en entydig identifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaler.

Dette følger af ”Forordning om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved elektroniske pengeoverførsler”, som har til formål at sikre et elektronisk

spor tilbage til den person, som overfører penge (betaler), således at denne person altid kan identificeres. Forordningen er direkte gældende i Danmark og resten af EU og vedrører alle betalingsformidlere (f.eks. banker), der foretager pengeoverførsler. Forordningen finder anvendelse på alle pengeoverførsler, uanset valuta, hvor enten betalers eller modtagers betalingsformidler befinder sig i EU/EØS, også selvom betalingen afsendes eller modtages uden for EU/EØS.

Modtagers betalingsformidler kan kræve, at betalers betalingsformidler stiller fuldstændige oplysninger til rådighed inden for 3 arbejdsdage fra modtagelsen af anmodningen, hvorfor betalers betalingsformidler under alle omstændigheder skal indhente oplysninger om betalers navn, adresse og kontonummer (kundens konto, som debiteres). I stedet for adresse kan angives betalers fødselsdato- og sted eller CPR-nr.

Der findes dog nogle undtagelser til hovedreglen. Blandt andet er korttransaktioner undtaget forordningen, forudsat at kortholder har indgået aftale med sit pengeinstitut/betalingsformidler om mulighed for at anvende kortet til betaling af varer og tjenesteydelser, og pengeoverførslen indeholder oplysninger (entydig indikator), der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaler. Eksempler herpå kan være betaling af varer og tjenesteydelser med Dankort, VISA-kort, MasterCard, EuroCard, eller et andet kredit- eller hævekort.

Det betyder, at hvis en person med en bankkonto i et andet EU/EØS land overfører penge til en bank i Danmark, eller hæver penge i Danmark med sit hævekort til kontoen i banken i det andet EU/EØS-land, så vil der med transaktionen følge en entydig indikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaler. Dette kan f.eks. være et kontonummer. En anden undtagelse er pengeoverførsler foretaget ved hjælp af elektroniske penge, medmindre det overførte beløb overstiger 1.000 euro.

Hvis en person overfører penge eller hæver penge på et forudbetalt kort og beløbet overstiger 1.000 euro, vil transaktionen således være omfattet af kravet om, at der med transaktionen skal medsendes oplysninger om betalers kontonummer eller en entydig identifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaler.

Hverken EU-lovgivning (betalingstjenestedirektivet og e-pengedirektivet) eller dansk lovgivning (hvidvaskloven og lov om betalingstjenester og elektroniske penge) forbyder kortindehaverens anvendelse af et anonymt kort samt virksomheders accept af anonyme kort i EU/Danmark. Da reglerne om elektroniske penge stammer fra EU's direktiv om e-penge, som er fuldharmoniseret, vil det ikke være muligt for Danmark at indføre forbud mod anonyme forudbetalte kort, da dette vil stride imod direktivet. Tiltag på dette område, skal således ske gennem EU.

Finanstilsynet er ikke bekendt med hvor mange anonyme kort der er i omløb i Danmark. Finanstilsynet kan oplyse, at EU-Kommissionen har påbegyndt en evaluering, af det nuværende e-penge direktiv, og en rapport forventes klar i efteråret 2014.”